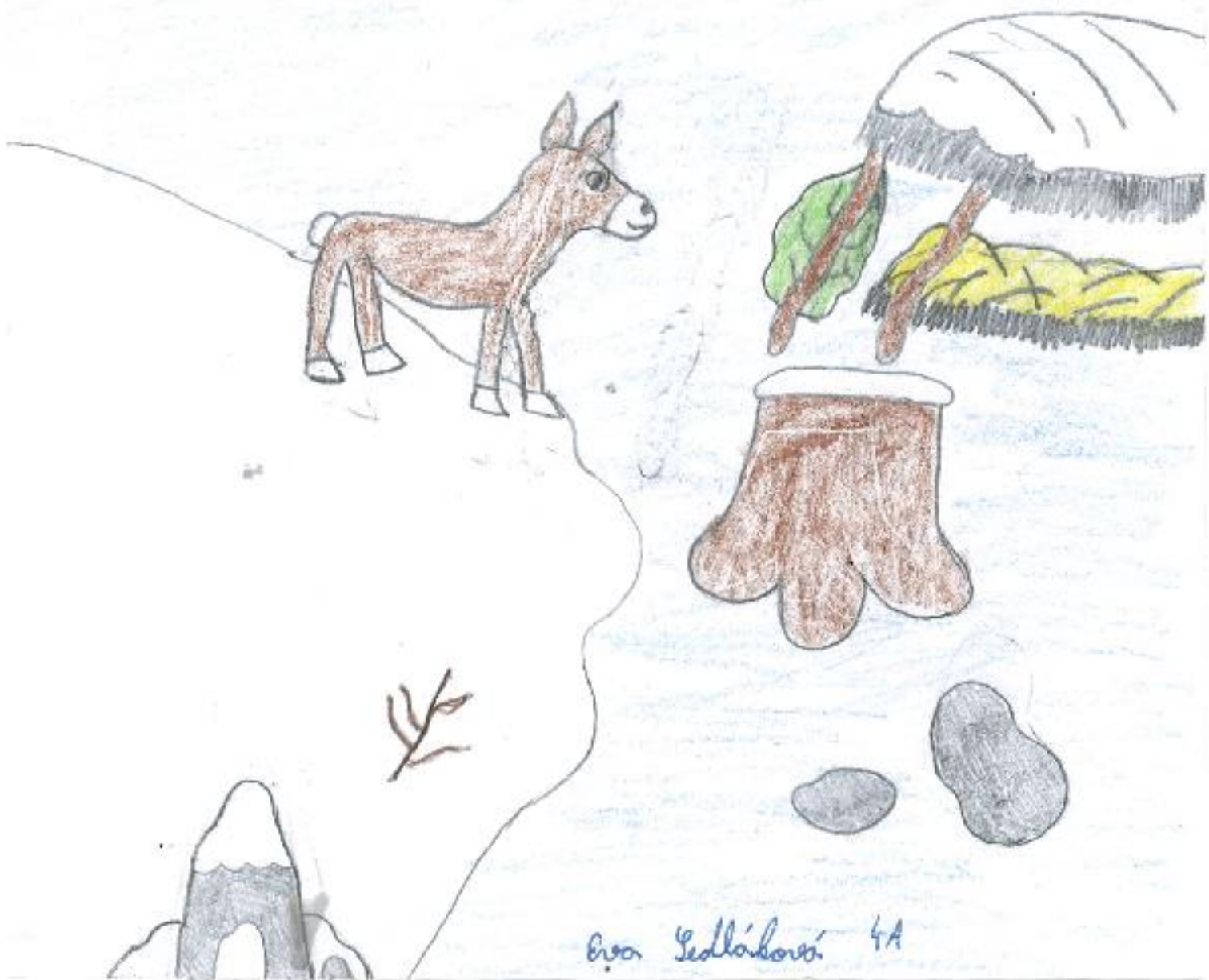

2018/19

M11

1. vydání

Eva Sedlářová 4A

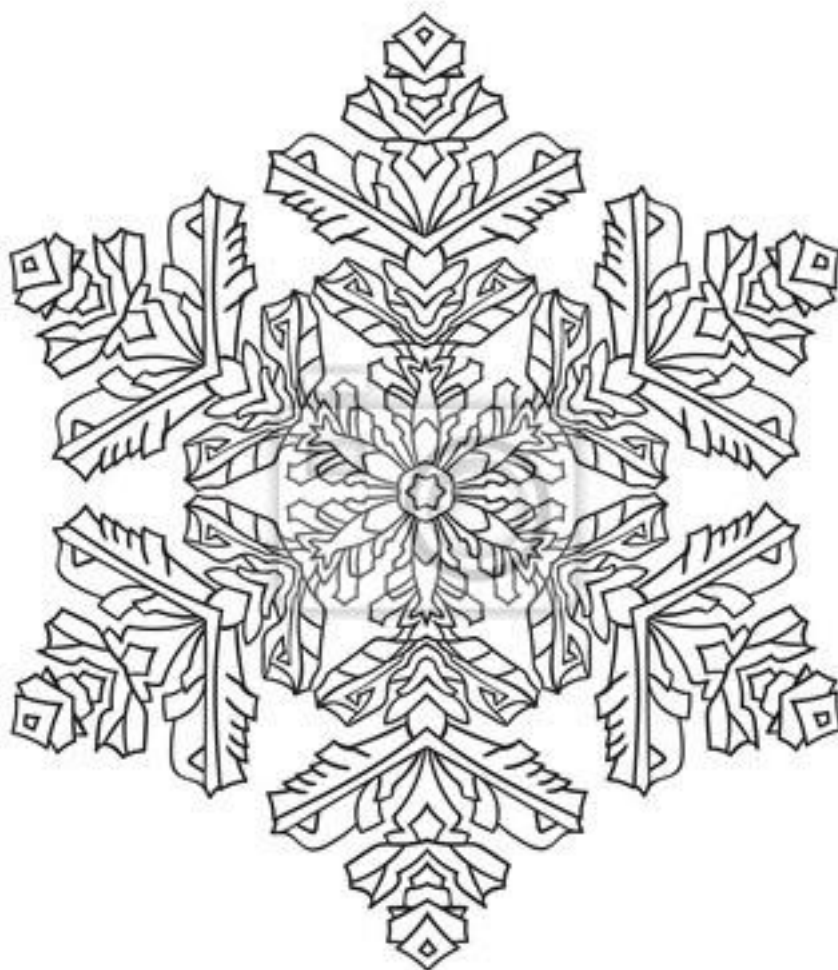
Milí čtenáři,

s novým rokem přichází i další číslo našeho školního časopisu M11 a my věříme, že se Vám naše příspěvky budou líbit i nadále.

Pokud budete chtít otisknout jakýkoliv článek, příspěvek nebo aktualitu, neváhejte a pošlete ji třeba e-mailem na adresu: denisa.pavlikova@zsmasarova.cz nebo vyhledejte kabinet č. 70 a nechte příspěvek tam.

Úspěšný vstup do nového roku 2019 Vám přeje

Vaše redakční rada

Tvůrčí práce v hodinách slohu:

Z písmen O, L, A, F, S, N, K, Í, V, M, T, R vytvořit alespoň 5 slov a ta následně použít ve vypravování:

Vytvořená slova: Olaf, Anna, laskaví, sasanka, továrna, kokos, Ívanek

Vypravování:

Olaf a Anna pracují s Karlíkem v továrně na děti. Olaf je sněhulák z Ledového království. Anna zbožňuje fazole a pašuje děti, ale po fazolích má větry. Na továrnu však jednou zaútočil pomocí kokosů Ivánek se svojí armádou laskavých sasanek. Olafovi se to samozřejmě nelíbilo, a vyslal proto armádu krabů. Sasanek je ale převaha, a tak musí povolát větrnou Annu. Ale smůla! Anně došly fazole. Karlík pro ně musel rychle skočit do Kauflandu. Vběhl do uličky s fazolemi a vidí: „Sleva na kouzelné fazole!“ Anna je do sebe vmžiku lupla, odfoukla sasanky a továrna mohla zase fungovat dále.

Šimon Tománek, Antonín Ježek, 7. B

CHARAKTERISTIKA

Karlos Vladimír Kazdežidovič je holohlavý Bělorus žijící na Sibiři. Karlos má ne moc dlouhý plnovous, kulaté uši, hnědomodré oči a zmrzlý nos. Karlos je můj kamarád, kterého jsem potkal, když jsem byl v Bělorusku na vycházce a najednou se z lesa vynořil medvěd a s ním i Karlos, který mu seděl na zádech.

Jeho chování je nezvyklé (kdo by to taky nečekal, když žije na Sibiři), je velice plachý. Jednou jsme šli s Karlosem do zoo a po pěti minutách, co jsem se nedíval, tak jsem ho viděl, jak si osedlává ledního medvěda. Nemá moc rád ostatní lidi. Možná je to tím, že jeden z lidí v Bělorusku mu podpálil jeho luxusní vilu a ne jednou. Je velice pilný, pracovitý a pečlivý. Karlos se zajímá o chov zvířat, například medvědů, vlků, tygrů, a podobně. Karlos je velmi samostatný, žije sám v odlehle části Sibiře, kde nežije v okruhu tři sta kilometrů žádná živá lidská duše. Karlos také hraje na flétnu, neříkám, že je nejlepší, ale aspoň umí zahrát Skákal pes.

Karlos pracuje jako dřevorubec, kácí dřevo, a pak ho odváží do jiných zemí se svojí tatrou.

Karlose Vladimíra Kazdežidoviče bych zhodnotil jako člověka, který sice rád pomůže, ale ze srdce to není. Na Karlovi si vážím toho, že je pilný a když něco začne, tak to i dodělá.

Lukáš Kříšpín 7. A

Kočíčí kavárny-Recenze

1. Mňau Café

Tato kočíčí kavárna se nachází na ulici Josefínská 1. Najdeme tu Snížka, Modroočka, Sylvestra a Garfielda. Snížek a Sylvestr jsou Mainské mývalí, Modroočko Ragdoll a Garfield Britská červená. Příjemná obsluha, hezké prostředí, žádný zápach, dobré ceny a v létě můžete na zahrádku. Tato kavárna je nejbližší a pro mě je nejlepší.

*****/*****

2. Envi Cafe

První kočíčí kavárna, kterou jsem navštívila. Nachází se na ulici Koliště 55. Je tu dohromady 8 kočíček. Albert, Felix, Sněhurka, Leila, Nada, Kessie, Triša a Fin. Boužel netuším, co jsou za plemena, ale většina byla zachráněna. Příjemná obsluha a prostředí, žádný zápach ale špatný výběr a ceny taky nic moc + 5kč pro kočíčky. Je o trochu dál než první. Není špatná, ale pro mě vítězí Mňau Café.

*****/*****

3. Pelíšek Kočíčí kavárna

Nachází se na ulici třída Kapitána Jaroše 37a a je zaměřená na adopci kočíček. Líbí se mi, že se liší od ostatních. Bohužel to ale není zrovna útulná kavárna. Zápach, malý výběr, prostředí spíš pro studenty a navíc není obsluha (Nikdo nepřišel a my museli projít celou kavárnou až k pokladně). Vůbec jsme se tu necítili dobře. Chápu, že někdo má tuhle kavárnu rád, ale pro mě a mé rodiče teda není.

***/*

Menší recenze kočíčích kaváren v Brně.

PS:100 lidí 100 chutí

Aneta Pokladníková 9.B

VTIPY

- Facebook je jako lednička. Chodíš tam každých 10 minut, i když víš, že tam nic není.
- Vytahují se před sebou tři chlapi v hospodě, kdo má váženější příbuzenstvo. První: "Můj bratranec je biskup a každý mu říká excelence." Druhý: "Můj strýc je bankéř a všichni mu říkají pane prezidente." Třetí: "To nic není, já mám tchýni a každý, kdo ji uvidí, říká PANE BOŽE!"
- Přejde chlap na policejní stanici a chce vědět, kde tady mají bonzárnou, že chce udat souseda. Pošlou ho na služebnu a on hned spustí: "Soused má na dvoře složeno 10 metrů dříví." Policajt: "To přeci není trestné!" Bonzák: "Ale on si ho nechal dovézt z Německa!" Policajt: "No, to se teď může přeci taky!" Bonzák: "No, ale on v tom dřevě pašuje drogy!!" Policajt zajásá a ihned začíná organizovat policejní akci. Bonzák odejde a hned volá sousedovi, kterého právě udal. "Tak Josef, objednal jsem ti to sekání dříví. A mám pocit, že to bude ta stejná parta, co ti na jaře zryla zahrádku!"
- Tak se jednou šťourám hřebíkem v uchu a najednou... TICHŮ.
- "Kdo jste?" "Zloděj." "A proč jste takový malý?" "Já jsem kapesní zloděj!"

David Ngo 7. C

Příběh

Byla jednou jedna holčička jménem Kačenka. Bydlela poblíž Ostravy. Žila se svou maminkou a tatínkem, ale měla i bratra. Maminka se jmenovala Jana a bylo jí třicet-pět let, tatínek se jmenoval Mirek a bylo mu třicet-devět let. Její bratr se jmenoval Richard a bylo mu dvacet let, proto bydlel jinde. Kačenka měla velmi blízký vztah ke svému dědečkovi, který se jmenoval Ladislav. Měla také babičku Marušku, ale ta bohužel před dvěma lety zemřela. Dědovi po ní zbyl rodinný domek se zahradou. Zahrada byla velice krásná. Kát'a k dědovi chodila velice ráda, a proto k němu chodila každý druhý víkend a o různých prázdninách. Děda i přes svůj věk padesát-osm let pořád pracuje na zahrádce jako zamlada. Na zahrádce pěstuje zeleninu a ovoce, ale také stromy a keře. Kát'a to tam miluje všude plno barev a vůní. Ale nejhezčí věcí je asi altánek vprostřed zahrady. Je celý ze dřeva až na vinnou révu ovinutou kolem dokola. Byly na něm vyřezány různé obrazy a obrazce. Kát'i se moc líbí. Dnes je sobota a je právě den kdy má jít za dědečkem. Na snídani měla chleba s marmeládou a kakao. Kakao je její oblíbený nápoj. Potom si šla vzít pár věcí a převléknout se na cestu. Vzala si s sebou svého oblíbeného plyšového pejska. Dále si vzala panenku s krásnými červenými šaty a kočárek s růžovými květinami. Potom se převlékla a řekla mamince, že je připravená. Maminka jí řekla, že se také oblékne a mohou vyrazit. Za chvíli byla hotová a mohli vyrazit. Cestou si rády povídají o různých věcech. Ani tentokrát to nebyla tichá cesta. Zase si povídaly o všem možném, byla to velká zábava. Po deseti minutách velice zábavné cesty došli k dědečkovi. Bylo to právě včas, začalo totiž sněžit a hodně foukat. Děda je pozval honem dovnitř, když viděl tu spoušť. Maminka sice potřebovala ještě něco dodělat ale zase tak to nespěchalo. Děda jí nabídl čaj nebo kávu. Maminka si dala čaj a řekla, že kávu si dá možná později. Kát'i nabídl kakao a sušenky ta si to vzala a šla do pokoje, který byl připraven speciálně pro ni. Chodila tam totiž hodně ale vážně hodně často. Děda s maminkou potřeboval probrat překvapení pro Kát'u. JEJICH ROZHOVOR:

D: „Mám návrh na speciální dárek pro Kát'u, ale potřebuji poradit.“

M: „No a co navrhuješ?“

D: „Navrhuji jí koupit kapra.“ M: „A proč?“

D: „No na Vánoce, bavili jsme se o Vánocích na výletě, šli jsme po horách a ona si přála na Vánoce kapříka.“

M: „Dobrý nápad.“

D: „Dobře, koupím jí ho.“

M: „Díky moc bude mít radost.“ Po hodině povídání se maminka rozloučila jak s dědou, tak s Kát'ou. Kát'i ještě dodala: „V neděli si pro tebe přijdu.“

„Dobře, ahoj zítra,“ odpověděla Kát'a. Potom si děda udělal čaj a Kát'i kakao. Oblékli se a šli ven do altánku, bylo tam hezky teploučko. Venku už nesněžilo, jenom trochu foukalo a byla mlha. To jim však nevadilo, na povídání to bylo celkem jedno. Bylo to moc fajn. Povídali si o Mikuláši. Třeba že k dědovi chodili čert, anděl a Mikuláš. Čert ho postrašil, anděl mu dal dárečky a Mikuláš obdařil moudrými slovy a radou do příště. Ke Kát'i prý zatím nikdo nechodí, aby se nebála, ale dárečky jí dávají na balkon. Ale zhruba za dva roky k nim už budou chodit. Do školy k nim chodí hodně čertů, andělů ale jen jeden Mikuláš. Čerti jim zamazali tváře černou barvou a některým dali i uhlí. Andělé jim nabídli bonbon a Mikuláš jako vždy obdařil moudrými slovy a radou. Bylo to moc fajn. Potom začalo dost sněžit a snížila se teplota. Rychle zaběhli domů. Byl to moc fajn den, dodala večer Kačka. V neděli si šli po snídani opět sednout do altánku. Venku už byla lepší viditelnost a větší teplo. Tentokrát se bavili o Vánocích a zvycích na Vánoce. Dědeček slavil Vánoce s Kát'ou a její rodinnou. Tak si spíše povídali o tom, co by si přáli a co dělají. Třeba že zdobí stromeček různými baňkami, řetězy, světýlky a hvězdou na špičce stromu. Potom chodí ven prskat prskavky. Pak jim přišel Ježíšek a donesl jim dárky. Pak si dali cukroví a koukli se na pohádku. Na Vánoce se oba moc těší. Potom zazvonil zvonek a Kačka volala „To je máma!“ a byla to máma. „Kači, jdi si sbalit věci musíme jít. Děda se rozloučil. Kát'a mu ještě řekla: „Škoda, že Vánoce jsou až za měsíc.“ „Jojo to je veliká škoda také se na ně těším“, odpověděl dědeček. „Tak jo, ahoj za dva týdny se uvidíme“ „pápá“ řekl jí děda. Cesta domů byla velice zábavná. Sice si nepovídaly, ale bylo to všude namrzlé a všude to klouzalo. Hodně se u toho nasmály ☺. Kačka cestou dokonce uklouzla a spadla na zem a nemohla se třicet sekund zvednout, protože dostala záchvat smíchu. Maminka se tomu také smála. Po velice zábavné cestě konečně došli domů a všechno to vyprávěli tatínkovi. I tatínek se tomu smál, hlavně tomu, jak Kát'a spadla ☺.

****O DVACET-PĚT DNÍ POZDĚJI****

„Dnes má přijít dědeček“ oznamovala maminka. „Hurá“, volala Kačenka. Najednou zazvonil telefon a maminka ho zvedla. Hovor začala klasickým „HALO“, z druhého konce se ozvalo „AHOJ TADY DĚDA“ „Ahoj dědo co potřebuješ?“ „Mám překvapení pro Kát'u, ale nesmí o tom vědět. „Pošli ji, jakože potřebuji s něčím pomoci.“ „Dobře zařídím.“ „Díky mo.“ „Kači oblíkat, děda potřebuje pomoci. Tatínku půjdeš se mnou? Ale jistě. Po pěti minutách byli nachystaní a šli. Když tam došli, dědeček už je čekal. „Tak pojď Kát'o.“ „A kam?“ „Do sklepa.“ „A proč?“ „Neptej se.“ došli do sklepa a děda přinesl krásné a nové červené saně. A taky tam stál sud s vodou ve kterém plaval kapr. Dědeček ještě vytáhl akvárium. A mohli vyrazit. Ale byla jenom otázka, jak to dopraví domů. Kačenku napadlo, že by to mohly odvést na saních a aby to nespadlo tak to bude držet. Tatínek jí řekl ať je opatrná. Ona mu to slíbila. Jsi chytrá a šikovná holka. Jelo a se byla to velice veselá cesta. Doma je maminka mile přivítala. Udělala totiž oběd čaje kávy a kakao pro Kačenku. Před tím ale napustili vanu a dali do ní kapříka. Maminka z něho měla obrovskou radost. „Ale musíme mu dát jméno co třeba: Pepík?“ „Tak dobře tak tedy Pepík“, řekl tatínek. Tak to byl nakonec Pepík. Mamka zatím udělala svačinku: chlebík s marmeládou a káva nebo teplé mléko pro malou. Po svačince šli nakrmit Pepíka. Moc mu to chutnalo a dělal akrobatické kousky. Potom vytáhli stromeček a baňky a řetězy a světýlka a samozřejmě hvězdu na špičku stromku. Až dozdobili, tak zkusili

stromeček rozsvítit. Byla to veliká nádhera. Další den začali péct cukroví. Pekli: perníčky, linecké, úly a kokosky. Moc hezky to tam vonělo. Napekli toho pro celou rodinu a ještě něco navíc. Takže si část mohli sníst už večer u pohádky. Byla to moc velká dobrota. Další den přišel její bratr Richard. Se kterým se půl roku neviděla. Byl to už velice silný kluk, a proto ji zvedl a zatočil s ní nad hlavou. Bylo to velice veselé setkání i s dědou. Rozdíl byl v tom, že s dědou nezatočil nad hlavou. Káťa mu šla ukázat kapra a vánoční stromeček. Moc se mu líbil. Také Káti přinesl dáreček: vánoční samolepky na sklo ona si to vzala a půlku si nalepila do pokoje na okno a půlku na okno v kuchyni a obývacím pokoji. Byly to vločky, Ježíšek, dárečky a vánoční stromečky. Moc se jí ten dárek líbil☺. Doma měli spoustu pokojů navíc, takže je zařídily jako pokoje pro hosty. Pokoje byly vybaveny: skříněmi, postelemi a stolky. Bylo to tam jako v hotelu. Hned další den přijela jejich teta, strejda a jejich dcera Karolína. Ti dovezli klasicky: vánočku a beránka (mňam☺). Karolínce je podobně jako Káti a jsou si hodně podobné. Ještě ten den přijela druhá babička s druhým dědou. Konečně řekla ráno Kačka už jen dva dny do Vánoc a vyloupala si čokoládku číslo dvacet-tři. Na snídani byly palačinky s Nutelou. Chvilí po snídani zazvonil telefon, byli to: druhá teta, druhý strejda a bratranec Sam. Tomu už bylo čtrnáct let. Říkali že přijedou za hodinu, ale všichni je znali a tak věděli, že přijedou až za dvě hodiny. Chvilí je podle nich hodina, ale oni nemají hodinu ale jen hodinku. Maminka začala vařit oběd, aby přijeli na oběd včas.

****O dva dny později****

Všichni už dorazili jedni však o hodinu později☺. Když ráno Kačenka vylupovala poslední čokoládku, tak se hrozně těšila na večer na všechny ty dárečky a cukroví a příjemnou atmosféru. No, hned po chlebu s medem, který byl na snídani šla Kačka s maminkou na nákupy. V obchodě byly fronty a čekání bylo velice dlouhé, ale dočkaly se. Konečně, jásala Káťa, když byli na řadě. Doma všechno vybalili a maminka začala připravovat svačinku. Na svačinku byly jenom sušenky, kakao nebo teplé mléko a pro dospělé samozřejmě kafe. Na oběd byla quinoa (kinoa), moc dobré jídlo všem chutnalo. Pak trošku uklidili, dozdobili jak perníčky, tak výzdobu. A byl tu večer, všichni se sešli u rodinného stolu popřáli si dobrou chuť a mohli jíst. Měli samozřejmě kapra, který byl předtím ve vaně. Po večeři šli ven prskat prskavky. Mezitím stihl Ježíšek dát dárky pod stromek, který mu jasně svítil všemožnými barvami. Rozbalování dárků byla veliká zábava, ale byl z toho i veliký nepořádek. To však nikomu nezabránilo radovat se ze svých dárků. Třeba z nové panenky, kočárku, postýlky nebo z nového autíčka, vláčku, sluchátek, šamponu, krému a ze spousty dalších věcí. Tyto Vánoce pro Káťu byly opravdu nezapomenutelné a přála si, aby se takto opakovaly každý rok.

Konec ☺☺

Děkuji za přečtení tohoto článku! ☺

Lucie Friedbergerová 6. B

Vybírání peněz na adopci na dálku

Dne 13. Listopadu ve škole proběhlo vybírání peněz na Anannu Nokrek.

Ananna je holčička z Bangladéše zařazená do programu humanitární organizace ADRA, s názvem BanglaKids. Škola finančně přispívá na to, aby Ananna mohla chodit do školy a vzdělávat se.

Vybrala se ohromná částka a to přes 11 000 Kč.

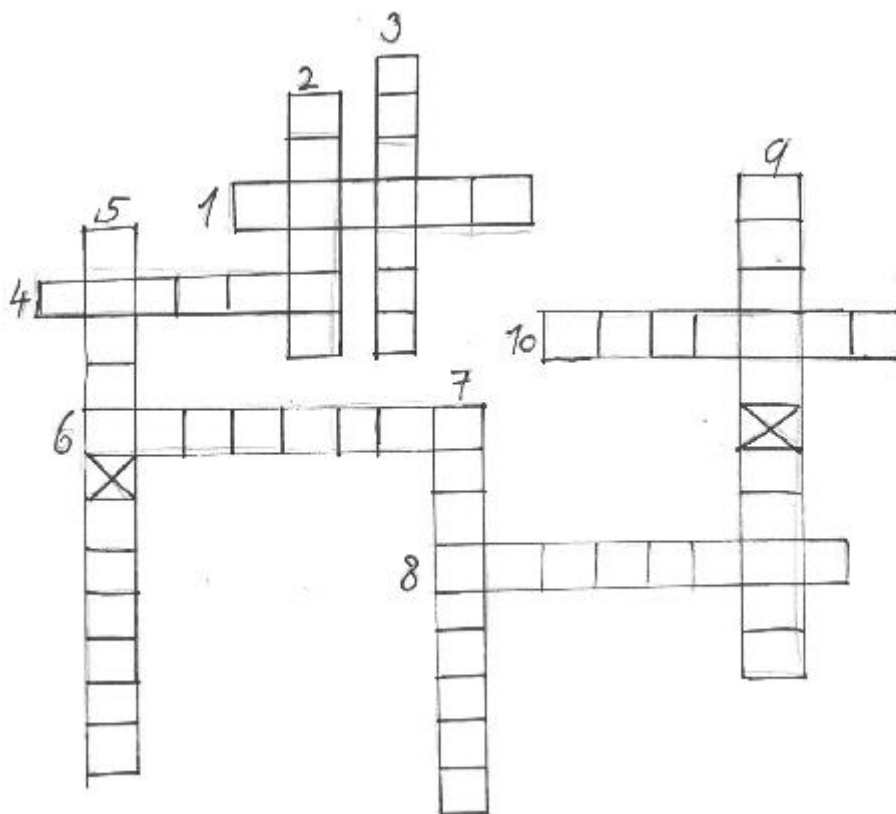
Přispívala většina lidí, někteří dokonce velmi vysokými částkami. Jedna paní se dokonce vracela zpátky, po té, co si šla rozměnit, jen aby přispěla.

Většina procházejících, tedy přispěla, nebo se omluvila a řekla, že ne. Bohužel tu byli i tací, kteří si neodpustili kousavé poznámky typu „tos uhod“ nebo „no to určitě“. Ale těchto lidí byla opravdu jen hrstka.

Byli jsme opravdu zaskočeni štedrostí přispívajících. Děkujeme (i jménem Ananny), těm, kteří přispěli klidně jen korunou.

Anna Weisserová 9. A

- 1 PRVNÍ RAKETA VE VESMÍRU S ČLOVĚKEM NA PALUBĚ
- 2 PRVNÍ RAKETA KTERÁ PŘISTAĽA NA MEŠICI (11)
- 3 PRVNÍ RAKETA SE PSEM NA PALUBĚ (2)
- 4 JMEŇO PRVNÍHO ČLOVĚKA KTERÝ SE "PROCHAŠEL" V KOSMU (POSPÁTKU)
- 5 CELE' JMEŇO PREZIDENTA KTERÝ PODPOROVAL VESMÍRNĚ' LETY *
- 6 PŘÍJMENÍ PRVNÍHO ČLOVĚKA VE VESMÍRU (PODPOSPÁTKU)
- 7 JMEŇO PRVNÍ ŽENY VE VESMÍRU
- 8 JMEŇO PRVNÍ AMERICKĚ' DRUŽICE
- 9 CELE' JMEŇO PRVNÍHO AMERICKĚ'HO ASTRONAUTA (TAKĚ' ANI MEISTARSKÝHO)
- 10 JMEŇO PRVNÍ FRANCOUZKĚ' RAKETY (DRAHOKAN)

*. OD ROKU 1961 DO ROKU 1964 NEŽ NA NĚJ UDEĽALI ATENTÁT

